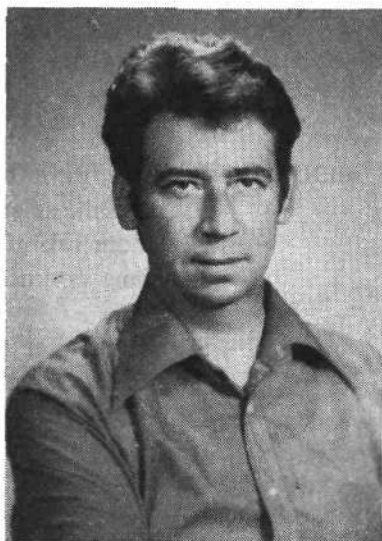

Nov župnik potres izkoristi
in turnu dá cagarje zlate,
naj vidijo komunisti,
kdo boljše ima delegate.

Brez glúšnika vnuk se med križi
s požegnanim mopedom vozi.
Stric Žane se v grobu fiži
v precej neudobni pozi.

Branko
Hofman

**Iz cikla:
Miniature**

EROS Položil je roko na njeno telo
in jo napolnil z grozo.
Okus neodžejanih sanj.
In sad, ki pada v temo.

V baročni okvir postavljena slika:
poželenje premaga strah
in strah razjé poželenje.
Praznina skovika.

LOK Senca s hribov gre.
 Tesnoba veže dva.
 Fant pod trhlím napuščem
 na sončno flavto igra.

Luč, ki v sebi ugaša,
 pred tnalom noči se rešuje.
 Obešenec rablju sledi.
 V njegove verige ga kuje.

VEČERNA DIOPTRIJA Na peclju dneva
 veni svetloba.

Veje se vračajo z neba.
 Iščejo korenine.

Od lene vode omotične ribe
 se rešujejo proti toku.

Govorico dveh sklenjenih rok
 zapušča igrivost.
 Postaja obredna.

V odcvetelo akacijo stopa sonce.
 Krvavi.

POZABLJENA HIŠA Stari sledovi pregnanih živali.
 Pes se brezglavo v krogu vrti.
 Davna beseda pod velbom kamnitim
 nerazumljivo molči.

V težkem tramovju cvete trhlina.
 Pajek poganja urne vzmeti.
 Križi na oknih, nanje pribita
 drenova senca še krvavi.

Ilovna pot gre strmo v nebesa.
 Starki edina tolažba se zdi.
 V praznem naročju trklja se ji molek.
 Sonce jo zbada v slepe oči.

VIGILIJA Ognji so potemneli. Mravlje se kličejo,
 oj le naprej, oj le naprej, se kličejo
 in prihajajo, zemlja se trese, dies irae,
 korakajo, slina dela mehurčke: bo, bo,
 pod tole lobanjo bo varno mravljišče,
 lep prostor za novo zidavo.
 Vse je pripravljeno. Skoraj vse.
 Le nekaj misli bo še treba pobiti,
 bednim željam posekati glave.
 Bo, bo, zlahka bo šlo. Mravlje prihajajo.
 Z goljotino prihajajo pod mojo lobanjo.
 Za začetek bodo zapele vigilijo.

ISKANJE Iščem obraz.
 Ni ga v senčnem tolmunu.
 Ni ga v renesančnem ogledalu.
 Tudi tisto, kar je v knjigah,
 nisi več ti.

Vrtinci odnašajo sidro.
 Kalnica zaliva stopinje.
 Glas, ki kriči, ni glas živega.
 Nikogar ne priklič.

Tišina sprašuje po tebi.
 Senca te išče po ulicah.
 Spomin nosi venec iz suhih rož.
 Nima ga kam odložiti.

Kar je ostalo od tebe,
 pravim, je v tebi zakopano.
 Predaleč za gomilo.
 Preblizu za spomin.